

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๓/๒๕๕๑

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๓/๒๕๕๑

วันที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

เรื่อง นายสุรศักดิ์ ยิ้มอินทร์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ กรณีที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ศาลอาญารับฟ้องคดีที่ได้ฟ้อง พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ว่ากระทำการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพสถาบันพระมหากษัตริย์

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ว่า นายสุรศักดิ์ ยิ้มอินทร์ (ผู้ร้อง) มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญว่า ผู้ร้องประกอบอาชญากรรมโดยเปิดสำนักงานอยู่ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อประมาณต้นเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้ใช้วาจาจาบจ้วงหมิ่นพระบรมเดชานุภาพสถาบันพระมหากษัตริย์ ด้วยถ้อยคำอันมิบังควร ซึ่งได้ลงตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับที่ ๒๐,๗๒๓ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ แต่หลังจากเวลาผ่านไปนานพอสมควรแล้ว ผู้ร้องก็ยังไม่เห็นการนำคดีขึ้นสู่กระบวนการในชั้นศาลแต่อย่างใด เนื่องจากพนักงานสอบสวนได้สรุปสำนวนว่าคดีไม่มีมูลและมีความเห็นสั่งไม่ฟ้อง ทางอัยการจึงสั่งไม่ฟ้องคดีนี้ตามความเห็นของพนักงานสอบสวน เมื่อเป็นเช่นนั้นผู้ร้องจึงอาศัยสิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ มาตรา ๑ และมาตรา ๓๘ ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๖๖ โดยผู้ร้องได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลอาญาเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ปรากฏว่าศาลอาญาได้มีคำพิพากษายกฟ้องด้วยเหตุผลว่า “พิเคราะห์แล้วเห็นว่า โจทก์มิใช่ผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๔) ตามความผิดที่ได้ฟ้อง จึงไม่มีอำนาจฟ้อง ให้ยกฟ้อง”

- ๒ -

ผู้ร้องเห็นว่าบุคคลผู้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา มีตำแหน่งในระดับสูง จึงอาจทำให้เจ้าพนักงานของรัฐเกิดความกลัวก็เป็นได้ ในขณะที่ พลตำรวจเอก โกวิท วัฒนะ เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และมีความสนิทสนมเป็นการส่วนตัวกับผู้ถูกกล่าวหา เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้พนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องคดีส่งไปให้กับพนักงานอัยการ ผู้ร้องจึงได้ยื่นฟ้องพลตำรวจเอก โกวิท วัฒนะ ต่อศาลอาญา เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๐ ในฐานะความผิดเป็นเจ้าพนักงานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และศาลอาญาได้ยกฟ้อง ผู้ร้องไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีอื่นใดได้ จึงนำคำร้องนี้ขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๒ โดยขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่ง

(๑) ให้ศาลอาญารับคำฟ้องในคดีที่ฟ้องพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ว่ากระทำการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยขอให้ประชาชนและผู้ร้องมีอำนาจฟ้องผู้ถูกกล่าวหาในคดีนี้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๗๐ เพราะรัฐผู้มีหน้าที่ต้องกระทำการตามกฎหมาย แต่เพิกเฉยไม่ดำเนินการตามกฎหมายต่อผู้กระทำความผิด

(๒) ให้ศาลอาญารับคำฟ้องของประชาชนซึ่งใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ โดยให้ถือเอาคำฟ้องคดีที่ประชาชนได้ยื่นฟ้องต่อศาลเป็นตัวแทนภาคประชาชนในการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้ แต่ไม่ตัดสิทธิรัฐในการเข้าร่วมเป็นโจทก์

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และมาตรา ๒๑๒ วรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

- ๓ -

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ แล้ว เห็นว่า ผู้ที่จะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

๑. ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้
๒. บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ
๓. ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

การที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่ง

(๑) ให้ศาลอาญารับคำฟ้องในคดีที่ฟ้องพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ว่ากระทำการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยขอให้ประชาชนและผู้ร้องมีอำนาจฟ้องผู้ถูกกล่าวหาในคดีนี้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐

(๒) ให้ศาลอาญารับคำฟ้องของประชาชนซึ่งใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ โดยให้ถือเอาคำฟ้องคดีที่ประชาชนได้ยื่นฟ้องต่อศาลเป็นตัวแทนภาคประชาชนในการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้ แต่ไม่ตัดสิทธิรัฐในการเข้าร่วมเป็นโจทก์

พิจารณาแล้วเห็นว่า ศาลยุติธรรมมีกระบวนการตรวจสอบตามลำดับชั้นศาลอยู่แล้ว เมื่อศาลอาญาไม่รับฟ้องคดีของผู้ร้อง ผู้ร้องก็สามารถที่จะอุทธรณ์และฎีกาต่อไปได้ สำหรับการฟ้องคดีอาญาต้องดำเนินการตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่คือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งศาลยุติธรรมเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาพิพากษา คำขอของผู้ร้องมิใช่เป็นการใช้สิทธิตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

- ๔ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้อง

(คำสั่งที่ ๓๓/๒๕๕๑)

(Signature)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายเจริญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายเฉลิมพล เอกอรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายอนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายวิชาญศักดิ์ สร้อยพิสุทธิ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ